

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, u vijeću sastavljenom od sudije Dragiše Baletića, kao predsjednika vijeća, i sudija porotnika Pavićević Dobrice i Mijović Alekse, kao članova vijeća, uz učešće Miranović Sonje, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Vračar Miljana iz Podgorice, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 216 st 1 Krivičnog zakonika RCG u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje isprave iz čl. 207 st.3. u vezi st 1 Krivičnog zakonika RCG i krivičnog djela falsifikovanje službene isprave iz čl. 227 st. 3 u vezi st. 2 i 1 KZ RCG rješavajući po optužnici ODT-a Podgorica, Kt.br.1040/02 od 02.12.2003. godine, koju je na glavnom pretresu zastupao Ivan Medojević, zanjenik ODT-a Podgorica, nakon glavnog i javnog pretresa odražanog dana 30. 11. 2009. godine u prisustvu zastupnika optužbe, optuženog i njegovog branioca advokata Dušana Lukšića, a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i dana 03. 12. 2009. godine javno objavio

PRESUDU

Optuženi:

VRAČAR MILJAN, od oca Boška i majke Jele, rođene Nikolić, rođenog 13.12.1946.godine u selu Bezuju, Opština Plužine, sa prebivalištem u Podgorici - Bulevar Save Kovačevića br. 60, po zanimanju radnik, oženjen, otac troje djece, završio srednju školu - gimnaziju, vojsku služio, neosuđivan,

KRIVJE

Zato što je:

1. Dana 23. avgusta 2002. godine u Podgorici, kao odgovorno lice - kondukter u AD "Gradski saobraćaj" Podgorica, iskorišćavanjem službenog položaja i ovlašćenja, prodajom falsifikovanih isprava - autobuskih karata pribavio sebi protivpravnu imovinsku korist, a oštećenom preduzeću AD "Gradski saobraćaj" Podgorica nanio štetu na način što je pribavio lažnu ispravu - vozne karte serijskog broja od 722417 do 722500, broj 720301 do 720400 i broj 721301 do 7214327 i serijskih brojeva 721250 do 721300, a potom navedene isprave upotrijebio kao prave tako što ih je u vremenu od 11,00 do 17,00 časova po cijeni od po 0,50 eura, prodavao putnicima u autobusu reg. br. PG 182-07 koji saobraća na liniji broj 7 i tako pribavio sebi protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 105,00 eura, u kom iznosu je oštećenom AD "Gradski saobraćaj" nanio štetu, da bi u daljem vršenju krivičnog djela spriječen od strane kontrolora oštećenog preduzeća.

- čime je izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika,

2. Što je u istom svojstvu kao pod br. 1, a u cilju prikrivanja izvršenja krivičnog djela pod tačkom 1 dispozitiva u službenoj ispravi - obračunsku putnu listu broj 007260 od 23.08.2002. godine koju je sačinjavao po potrebi, a radi eventualne kontrole od strane ovlašćenih lica - kontrolora AD "Gradskog saobraćaja" - Podgorica, unio neistinite podatke da je dana, 23.avgusta 2002. godine kao kondukter u autobusu reg. br. PG 182-07, na liniji broj 7,

prodao autentične vozne karte koje je zadužio od naznačenog preduzeća po serijskim brojevima serije 720301 do 720400 i serije 721300 do 721327 po cijeni od po 0,50 eura, koje podatke je ovjerio svojim potpisom i upotrijebio u službi kao prave, predajući je kontrolorima voznih karata u autobusu iako se radilo o falsifikovanim serijskim brojevima voznih karata,

- čime je izvršio krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 414 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika,

Pa mu sud, primjenom citiranih zakonskih odredbi, te članova 2, 4, 5, 15, 32, 33, 36, 42, 45 i 46 Krivičnog zakonika, *utvrđuje*:

- Za krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonik, kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana.

- Za krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 414 st.2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonik, iz tačke 2 optužnice kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana,

Pa ga sud, primjenom citiranih zakonskih propisa i čl. 48 Krivičnog zakonika, te čl. 199, 202, 212 i 364 Zakonika o krivičnom postupku,

OSUĐUJE

Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 45 (četrdesetpet) dana.

Shodno čl. 212 Zakonika o krivičnom postupku oštećeni AD Gradski saobraćaj se upućuje da svoj imovinsko pravni zahtjev može ostvariti u parničnom postupku

Na ime troškova krivičnog postupka - paušala optuženi je dužan platiti ovom Sudu iznos od 50,00 eura, kao i na ime troškova vještačenja po vještacima ekonomske finansijske i grafološke struke iznos od 182,86 eura, sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

Obrazloženje

Optužnicom OT Podgorica Kt.br. 1040/02 od 02.12.2003.godine koju je na glavnom pretresu zastupao Ivan Medojević, zamjenik ODT-a Podgorica, okrivljenom Vračar Miljanu stavljeno je na teret izvršenje tri krivična djela falsifikovanje isprave od tog jedno u sticaju sa krivičnom djelu zloupotreba službenog položaja.

U završnoj riječi zastupnik optužbe je predhodno precizirao dispozitiv optužnice, na način kako je to bliže predstavljeno izrekom presude i istakao da smatra da je provedenim dokazima utvrđeno da je okrivljeni Vračar Miljan izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, iz kojih razloga je predložio sudu da ga oglasi krivim i osudi po zakonu.

U svojoj odbrani okrivljeni je naveo da kao kondukter u Gradskom saobraćaju radi 30 godina a da je tog 23. avgusta obavljao svoj posao na liniji br. 7 i da je kontrola tog dana 3 puta bila u autobusu i ni jedan putnik nije nađen bez karti. Prodavao je karte koje je zadužio preko kase u preduzeću i koje su bila ispravne. Kada je kontrola pošla iz autobusa nisu mu rekli da nešto nije u redu, već su ga tek naveće kad je bio kući zvali iz preduzeća i rekli mu da se javi i da nešto nije u redu. Pokazali su mu neke neispravne karte, rekli da su to njegove i koje su bile sa istim serijskim brojem koje je on imao, a za koje je on siguran da ih nisu uzeli od njegovih

putnika. Istakao je da nije falsifikovao karte koje se pominju niti da je imao namjeru da to ikada uradi. Što se tiče obračunskih lista u njih je unio tačne podatke tih datih blokova karata koje je imao kod sebe, a koje karte su bile ispravne. Što se tiče praznih obračunskih lista one su se nalazile kod njega kući, a iz razloga što su mogli da uzmu po 2-3 prazne liste, a da se tom prilikom nisu potpisivali ni za liste ni za blokove. Dodao je da je mislio da uzme pare od tih blokova navodno neispravnih ne bi prikazao obračunsku listu, a sobzirom da posao konduktera radi već 30 godina, ne bi zbog tako sitnih para rizikovao da izgubi posao. Još jednom je istakao da je karte koje je prodavao pomenutog dana bio na regularan način zadužio u svojoj firmi od nekog od obračunskih radnika, ali da se ne sjeća tačno od koga. Pojasnio je da se do tada nije potpisivalo zaduženje, tako da su mogli da uzmu koliko im je trebalo, pa i više od toga. Na glavnom pretresu od 10.11.2004.godine dodao je da smatra da je cilj ovoga bio da opravdaju nekog drugog pa da su te karte predali i rekli da su ih navodno našli u autobusu. Dalje je naveo da prilikom zaduženja blokova karata ne ode on lično da ih zaduži, već da mu ih neko od kolega donese i da je to bila stalna praksa do tada. Ne zna da li tom prilikom službenik koji im je izdavao blokove evidentirao da li je na primjer neko od kolega uzeo blokove za nekog drugog kolegu, ali zna da se prilikom preuzimanja tih karata nisu potpisivali. Na pretresu od 04.06.2007.godine istakao je da je obračunsku listu za avgust predao u svojoj matičnoj firmi isto kao i dnevne pazare, a kontrolnu listu je u stvari predao nakon što su ga iz matične firme pozvali da je donese, a nije je predao ranije iz razloga što se one predaju sjutradan nakon završene smjene, kao i da se te liste ne predaju subotom i nedeljom. Sve obračunske putne liste je predavao u obračunskoj službi na način što ih je predavao licima koja primaju dnevne pazare, a oni su i dalje predavali u obračunsku službu.

U završnoj riječi branilac okrivljenog, advokat Dušan Lukšić, je istakao da je ostalo sporno da li je optuženi mogao znati sa kakvim kartama radi, ako se prepostavi da su one falsifikovane kao i na koji način su se te karte našle pred komisijom. Ukazao je da su tog dana kontrolori Gradskog saobraćaja Niković Šaban i Kovačević Dragan prilikom kontrole u autobusu gdje je radio okrivljeni, konstatovali da je stanje bilo ispravno te da je u obračunskim listama koje su pregledali u autobusu sve bilo potpuno ispravno pa branilac ukazuje da neko ko bi imao svijesti da radi sa falsifikovanim kartama to ne bi unosio u obračunsku listu koju je kasnije morao predati u preduzeću. Dodao je da se u slučaju sumnje treba ponašati na način kako je najpovoljnije za okrivljenog, iz kojih razloga je zatražio od suda da okrivljenog oslobodi od optužbe.

U završnoj riječi okrivljeni je prihvatio riječi svog branioca nemajući više šta da doda.

U dokaznom postupku pročitani su iskazi ovlašćenog predstavnika oštećenog preduzeća AD Gradski saobraćaj, kao i iskazi svedoka Kovačević Dragana, Niković Šabana, Bulatović Miodraga, Savičević Zorana, Mrdak Jovanke, iskaz svedoka Bešović Slobodana sa zapisnika o saslušanju pred istražnim sudijom ovog Suda od 14.10.2002.godine, pročitani Zapisnik Komisije AD Gradski saobraćaj Podgorica od 23.08.2002.godine, izvršen uvid u listu obračuna o predaji pazara - ostvareni prihodi kod AD Gradski saobraćaj na liniji br. 7 za period Jul- Avgust 2002 godine pod br. 1490 od 27.08.2002.godine, pročitana obračunska putna lista br.007260 od 23.08.2002.godine za konduktera Vračar Miljana, obračunska putna lista br. 006179 od 13.08.2002.godine konduktera Perić Zora, pročitani izvodi iz pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta za radno mjesto konduktera kod AD Gradski saobraćaj Podgorica, pročitani nalazi i mišćenje sudskog vještaka grafološke struke Janković Zdravka br. 51/03 od 01.03.2003.godine, pročitani nalazi i mišljenja sudskog vještaka finansijske struke Milenka Popovića od 06.11.2003.godine, pročitani zapisnici MUP-a CB Podgorica o pretresanju stana i drugih porodica br. 44-04-/06 od 27.08.2002.godine, pročitana potvrda

MUP-a CB Podgorica 44-04./06 od 27.08.2003 i pročitani izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog izdat od strane MUP-a CB Podgorica pod br. 49-61 od 10.10.2002.godine.

Punomoćnik oštećenog AD Gradski saobraćaj je prethodno pojasnio da je bio dugogodišnji radnik AD Gradski saobraćaj i da se nije moglo desiti da dva konduktera budu zaduženi sa istim serijskim brojem karata i da za tako nešto nije postojala teoretska mogućnost. Podržao je završne riječi zastupnika optužbe i zatražio da okrivljeni nadoknadi troškove postupka koje je imalo preduzeće koje zastupa, dok se u pogledu imovinskog pravnog zahtjeva nije izjasnio navodeći da je samo pitanje dana kada će preduzeće biti ugašeno.

U svom iskazu svedok Niković Šaban je istakao da je kritičnom prilikom kao kontrolor vozni karata zajedno sa kolegom Kovačevićem vršio redovan posao kontrole vozni karata i da su u 11,45 minuta ušli u autobus br. 7 čiji je kondukter bio Vračar Miljan. Predao im je obračunsku listu po kojoj je bilo ispravno stanje, ali im se tokom kontrole od karata kod putnika učinilo da su karte neobično velike i da su izgledale tamnije zbog čega su uzeli jednu kartu i izašli iz autobusa, a onda ušli u drugi autobus - jedinicu u kojem su uporedili karte i utvrdili očiglednu razliku. Nakon tog su ponovo ušli u autobus br. 7 uporedili obračunsku listu sa serijom blokova koja je i tada bila u redu, a onda su od putnika uzeli dvije karte i predali ih direktoru. Na glavnom pretresu je dodao da nakon što su uzeli sporne karte on i kolega Kovačević su pošli u preduzeće i izvršili uvidi u obračunsku knjigu da bi provjerili serijske brojeve tih karata i tom prilikom utvrdili da sa kartama tih serijskih brojeva Vračar Miljan nije bio zadužen. Na pitanje branioca pojasnio je da je svaki putnik u autobusu imao urednu kartu, a da je kontrolna lista koju je vodio kondukter bila ispravna i da su se u kontrolnoj listi slagali serijski broj pisanih sa serijskim brojem izdatih karata. Tom prilikom nijesu evidentirali nepravilnosti jer u tom trenutku još nijesu znali da li su te karte prave kao i što nepravilnosti nisu mogli konstatovati dok ne provjere zaduženje okrivljenog.

U svom iskazu svedok Kovačević Dragan je istakao da je radio na poslovima kontrole vozni karata i da je kritičnom prilikom vršio svakodnevni posao kada je negdje oko 11,45 časova na staničnom mjestu kod Velike pijace ušao u autobus br. 7, kondukter u autobusu je bio Vračar Miljan koji im je predao obračunsku listu koja se u potpunosti odgovarala trenutnom stanju u autobusu. Međutim, kontrolom karata kod putnika posumnjao je u njihovu autentičnost jer su iste bile veće i druge boje nakon čega su izašli iz tog autobusa i ušli u jedinicu gdje su uporedili karte i utvrdili očigledne razlike. Nakon toga su ponovo ušli u autobus br. 7 pri njegovom povratku i izvršili identičnu kontrolu kao prije toga, a obračunska lista se dalje poklapala sa brojem prodatih karata. Od putnika su uzeli dvije karte gledajući da ih ne primijeti Vračar Miljan koje karte su kasnije prosljedili direktorima koji su formirali komisiju.

U svom iskazu svedok Mrdak Jovanka je navela da je radila u Gradskom saobraćaju u Komisiji za zaduženje i razduženje blok karata. Nije bila zadužena da to obavlja sa Vračar Miljanom pošto je obično jedan službenik te poslove obavljao sa tri konduktera, ali se nerijetko dešavalo da nekad mijenja kolege pa da je u tim slučajevima radila zaduženje i razduženje karata i dnevnog pazara za Vračar Miljana, ali ne da ona to lično radi već da kao član prisustvuje njegovom zaduženju i razduženju blokova. Praksa je bila da svaki kondukter lično zadužuje blok karata i da to potvrdi svojim potpisom, mada se dešavalo da po nekad kondukter podigne karte za svog kolegu, ali u tom slučaju on treba da potpiše i navede za kog podiže karte, a da nije sigurna da je tako i rađeno. Mora da postoji tačna evidencija koji je kondukter zadužen sa kojim blokom karata i kojeg serijskog broja, ali da nije sigurna da je ta

evidencija sačuvana sobizrom da je rok čuvanja godinu dana, a firma u međuvremenu ugašena.

U svom iskazu svedok Bešović Slobodan je istakao da je radio u AD Gradski saobraćaj, na poslovima obračuna ličnih dohodaka koji se vrši na osnovu kontrolnih lista konduktera, a ukoliko kondukter do kraja mjeseca ne preda kontrolne liste i pazare inkasantu, a ovaj dalje njemu samo kontrolne liste, kondukter neće primiti lični dohodak za taj mjesec. Vračar Miljan nije predavao kontrolne liste za avgust mjesec kada se i desio ovaj slučaj i zbog toga je dobio samo dvije dnevnice prema listama koje je predao.

U svom iskazu svedok Bulatović Miodrag je naveo da je u kritičnom periodu radio u preduzeću AD Gradski saobraćaj, kao šef kontrole i da je tačno da je bio član komisije koja je sačinila zapisnik od 23.09.2002. godine. Ta komisija je trebala da izvrši popis blokova i karata kod okrivljenog, njegova zaduženja i razduženja zbog čega su i pozvali okrivljenog da dođe u prostorije gradskog saobraćajnog, nakon čega je on došao i donio blokove na popis. Dostavio im je 51 kartu serijskog br. 721250-721300 kao i obračunsku listu koju je sačinio tog dana. Vozne karte koje su bile konstatovane u toj obračunskoj listi po zaduženju nisu bile njegove, već je utvrđeno da je sa serijom blokova 722401-722500 bila zadužena Perić Zora, a koja je iste prodala 13.08.2002. godine. Princip rada je bio takav da su kondukteri blokove karata zaduživali kod računopolagača, a ovi blokovi su trebavani iz trezora blokova o čemu se sačinjavala posebna lista. Kondukter je trebao da tom prilikom zajedno sa računopolagačem potpiše listu zaduženja i razduženja jer se tu u stvari radilo o finansiskom razduženju i zaduženju. Međutim, ne znam da li se tako uvijek radilo već se vjerovatno dešavalo da su se blokovi izdavali bez potpisa s obzirom da se radi o starim radnicima. Dalje ističe da je komisija čiji je bio član, kada je sačinjavala zapisnik, prethodno utvrdila sa kojim serijskim blokovima je optuženi bio zadužen u kritičnom periodu, a to je utvrdila na osnovu knjige obračuna zaduženje - razduženje konduktera, a koju knjigu vodi računopolagač. Ni po kojem osnovu se ne može desiti da se isti serijski brojevi nađu u istoj kasi. Prilikom razduženja kao i tokom kontrole obračunska putna lista mora biti popunjena i u njoj moraju biti navedeni svi serijski brojevi vozni karata koji su prodani i koji nisu bili prodani, pa bi se takva obračunska lista predavala računopolagaču na ime razduženja da bi se kondukter ponovo zadužio. U tom periodu kondukteri su trebali da budu zaduženi samo sa jednom obračunskom putnom listom, ali su se oni u praksi zaduživali i sa po 10 takvih lista, pa se vršilo prepisivanje.

U svom iskazu svedok Savićević Zoran je istakao da, s obzirom da je slučaj bio odavno, ne može se sjetiti detalja, ali zna da su on i kolega postupili po prijavi koja je došla od Gradskog saobraćaja, a koja se odnosila na njihovog službenika, tj. Vračar Miloja. Uz prijavu Gradski saobraćaj im je dostavio dokumentaciju na osnovu koje su oni podnijeli prijavu i istu zajedno sa svom dokumentacijom prosljedili tužilaštvu.

Iz Zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija MUP CB Podgorica, proizilazi da je dana 27.08.2002 godine u stanu Vračar Miljana izvršen pretres od strane službenika MUP-a CB Podgorica, a iz Potvrde o privremeno oduzetim predmetima proizilazi da su od strane Vračar Miljana oduzete 4 obračunske putne liste i jedan obračun o predaji dnevnog pazara.

Iz liste obračuna ostvarenih prihoda kod AD Gradski saobraćaj po pojedinim računopolagačima za jul i avgust 2002. godine proizilazi da je računopolagač Vračar Miljan za jul mjesec, u dvije smjene, ostvario pazar u iznosu od 960,00 €. Računopolagač Šćepanović Goran za isti vremenski period i za jednu smjenu iznos od 1.271,00 €, računopolagač Jovica Đuranović za jednu smjenu iznos od 912,00 €. Za avgust mjesec Vračar

Miljan je za rad u dvije smjene ostvario pazar od 1.291,50 €, računopolagač Šćepanović Gordana za rad u jednoj smjeni iznos od 1.176,00 €, a računopolagač Đuranović Jovica za devet radnih dana u jednoj smjeni iznos od 546,00 € i računopolagač Leković Tatjana za rad u jednoj smjeni iznos od 1.314,00 €.

Uvidom u obračunsku putnu listu br. 007260 proizilazi da je okrivljeni Vračar Miljan dana 23.08.2002. godine radio sa kartama serijskog broja 722417 do serijskog br. 721327 .

Iz obračunske putne liste br. 006179 proizilazi da je kondukter Perić Zora dana 13.08.2002.godine radila sa kartama serijskog br. 721861 do 722569, a što znači da je između ostalih tog dana prodavala i karte istog serijskog broja koje je Vračar Miljan prodavao 23.08.2002. godine.

Iz zapisnika komisije AD Gradski saobraćaj od 23.08.2002.godine proizilazi da je dana 23.08.2002.godine na osnovu prijave saobraćajne kontrole o pronađenim sumnjivim voznim kartama, serijskih brojeva 722461 i 722464, formirana komisija u sastavu Bulatović Miodrag, Grujić Đorđe i Ivanović Nikola. Komisija je nakon uvida u blokove voznih karata kod Vračar Miljana utvrdila da imenovani posjeduje 51 kartu cijene 0,50 € serije 721250-72130 koja ne pripada njegovom zaduženju, da je imenovani prema obračunskoj putnoj listi br.007260 za 23.08.prodavao vozne karte serije 722417-72250, 720301-720400 i 721301-721327 koje ne pripadaju njegovom zaduženju. Komisija je dalje utvrdila da imenovani od 01.08. do 23.08. ima predatu samo jednu obračunsku putnu listu serijskog br. 005100 za 07.08.2002.godine, kao i da komisija nije bila u mogućnosti da po serijama blokova koji su prodavani u ovom periodu izvrši pregled. Dalje se navodi da Vračar Miljan na traženje komisije nije dostavio serije blokova 721327 i 72140 sa kojim blokovima je radio 23.08.2002.godine. Komisija dalje u zapisniku konstatuje da uvidom u finansijske knjige proizilazi da je sa serijom blokova 722401 -722500 zadužena Perić Zora koja je sporni blok prodala 13.08.2002. godine, a da istu seriju istog bloka Vračar Miljan prodaje 23.08.2002. godine.

U svom nalazu stalni sudski vještak grafološke struke Janković Zdravko je naveo da je proučavanjem obrazaca 51 sporne vozne karte serijskih brojeva 721250 do 72130 i dvije karte serijskog br. 722461 i 722464 mišljenja da iste nijesu autentični dokumenati, odnosno da su iste falsifikovane.

U svom nalazu stalni sudski vještak ekonomske struke Popović Milenko je naveo da je dana 23.08.2002.godine okrivljeni u obračunskom putnom listu br. 007260 upisao da je u periodu od 11,00 do 13, 00 časova prodao karte br. 722417 do 722500 tj. 84 vozne karte, a zatim u vremenu od 13,00 do 15,30 časova prodao karte br. 720301 do 720400, tj. 100 karata u vrijednosti od 50,00€ i u vremenu od 15,30 časova do 17,00 časova karte br. 721301 do 721327 tj. 26 karata vrijednosti od 13,00€. Vještak dalje navodi da je prema evidenciji AD Gradskog saobraćaja blokom karata serijskog br. 722401 do 722500 bila zadužena Perić Zora i razdužena 13.08.2002. godine, blokom karata serijskog br. 720301 do 720400 bila zadužena Pavićević Dragica, koja je sa istim razdužena 11.08.2002. godine, dok je blokom karata ser. br. 721301 do 721400 bio zadužen Šćepanović Goran i razdužen 12.08.2002 godine, što znači da navedenim kartama nije bio niti je mogao biti zadužen okrivljeni Vračar Miljan. Na osnovu naprijed navedenog vještak je mišljenja da je okrivljeni Vračar Miljan dana 23.08.2002. godine kao kondukter u autobusu AD Gradski saobraćaj u Podgorici u autobusu rg. br. 182-07 prodao 210 falsifikovanih karata u vrijednosti od 105,00 €, jer tim kartama nije bio zadužen, već su originalnim kartama ranije navedenih serijskih brojeva bili zaduženi i razduženi drugi kondukteri prije 23.08.2002.godine.

samo radi kontrole ukoliko bi naišla, a onda te obračunske liste nije predavao. Okrivljeni je istakao da je sporne vozne karte zadužio kod nekog od obračunskih radnika, ali se nije mogao sjetiti kod koga. Ovaj dio odbrane okrivljenog učvršćuje uvjerenje suda da je okrivljeni znao da se radi o falsifikovanim voznim kartama, u suprotnom je nelogično da se ne može sjetiti imena nekog od kolega iz preduzeća od kog je nedugo prije davanja izjave pred komisijom zadužio blok karata, Da se okrivljeni tog podatka ne može sjetiti na glavnom pretresu koji je bio nekoliko godina nakon događaja je i prihvatljiv, ali da se tako važnog podatka ne može sjetiti neposredno posle samog događaja je za sud nelogično i ukazuje na činjenicu da je okrivljeni iz nekog razloga taj podatak namjerno prećutao. Tvrdnja okrivljenog da je kritičnom prilikom prodavao autentične karte su demantovane iskazima svedoka - kontrolora Niković Šabana i Kovačević Dragana koji su posvedočili da su im se karte na osnovu vizuelnog zapažanja učinjele sumnjive iz kojih razloga su i uzeli dvije karte od putnika u autobusu, a za koje dvije vozne karte je vještak grafološke struke je naveo da su te dvije karte seriskog broja 722461 i 722464 falsifikovane, što ukazuje na nespornu činjenicu da je okrivljeni kritičnom prilikom prodavao neautentične autobuske karte, čime je demantovana tvrdnje okrivljenog da su karte bile regularne da ih je zadužio u svom preduzeću te da mu je vjerovatno to djelo namješteno kako bi se prikrio neko drugi. Da je i ovaj dio odbrane okrivljenog neuvjerljiv proizilazi iz nalaza vještaka koji je u svom nalazu naveo da su karte koje su uzete od putnika neautentične, tj. falsifikovane, kao i iz iskaza ovlašćenog predstavnika a kasnije punomoćnika oštećenog, koji je naveo da se nije moglo desiti da dva konduktera budu zadužena sa blokom karata istih serijskih brojeva, a što je potvrdio i svedok Bulatović Miodrag, koji je istakao da se ni po kom osnovu ne može desiti da se isti serijski blokovi nađu u istoj kasi. U iskaze svedoka Niković Šabana, Kovačević Dragana i Bulatović Miodraga sud nije imao razloga da sumnja pa je njihve iskaze u cjelosti prihvatio, dok za iskaze svedoka Savićević Zorana i Mrdak Jovanke sud je cijenio da isti nijesu od posebnog značaja za odlučivanje.

Na osnovu svega naprijed navedenog po nalaženju suda u radnjama okrivljenog su se strekli svi elementi bića krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika, kao i elementi bića krivičnog djela falsifikovanja službene isprave iz čl. 414 st.2 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika.

Naime okrivljeni je kritičnom prilikom zloupotrijebio službeni položaj u namjeri, da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist na način što je iskoristio svoj službeni položaj konduktera i prodavao falsifikovane vozne karte, na koji način je sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 105,00 €. Sud nije prihvatio navode optužbe da je ovakvim radnjama okrivljenog ostvaren sticaj krivičnih djela zloupotrebe službenog položaja i falsifikovanje službene isprave, a iz razloga što po nalaženju suda u ovom slučaju nema sticaja ovih krivičnih djela iz razloga što je falsifikovanje isprave to jest autobuskih karata tj. prodajom falsifikovanih karata od strane okrivljenog bio način izvršenje krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja jer se isto na drugi način nije moglo izvršiti osim upotrebom odgovarajućih lažnih autobuskih karata. Okrivljeni je, popunjavajući obračunsku listu u kojoj je bio dužan da upisuje podatke o prodatim i neprodatim kartama i u istu upisujući lažne podatke tj. neistinite podatke da je kritičnom prilikom prodao autentične vozne karte, koju listu je kasnije ovjerio svojim potpisom, očigledno sa namjerom da je upotrijebi kao pravu, predajući je kontrolorima gradskog saobraćaja ostvario elemente bića krivičnog djela falsifikovanje službene isprave budući da je u službenu ispravu obračunsku putnu listu unio neistinite podatke, a kasnije tu neistinitu sadržinu ovjerio svojim potpisom, iako je znao da su podaci koje je unio bili neistiniti.

Sud je u cjelosti prihvatio nalaze i mišljenja sudskih vještaka, nalazeći da su isti jasni, precizni, i zasnovani na pravilima struke.

Iz izvoda iz pravilnika o organizaciji i sistematizacija radnih mjesta za radno mjesto konduktera u AD Gradski saobraćaj proizilazi da je opis poslova konduktera između ostalih poslova i da uredno i na vrijeme vrši trebovanje potrebnog broja voznih karata, da uredno i ispravno vodi kontrolnu listu i izdaje putne isprave da po obavljenoj smjeni sačinjava dnevni obračun i isti zajedno sa dnevnim pazarom predaje inkasantu dnevnih pazara.

Na osnovu ocjene navoda optužbe, odbrane okrivljenog, te svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u međusobnoj povezanosti, sud je na nesumnjiv način utvrdio da je okrivljeni počinio krivična djela koja su mu stavljena na teret, pa ga je za ista oglasio krivim, krivično pravno odgovornim i izrekao mu kaznu kao u izreci presude.

Naime, tokom postupka je nesporno utvrđeno da je okrivljeni kritičnom prilikom kao kondukter u autobusu Gradskog saobraćaja, na liniji br. 7, prodao 210 autobuskih karata serijskih brojeva 722417 do 722500, 720301 do 720400 i 721301 do 721327, a sa kojim blokovima karata su bili zaduženi drugi kondukteri i koji su te karte prodali zaključno sa 13.08.2002. godine. Takođe je nesporno utvrđeno da je okrivljeni posjedovao 51 voznu kartu serijskog br. 721250 do 721300, a za koje je utvrđeno da su iste falsifikovane. Takođe je nesporno da je okrivljeni u obračunsku putnu listu koju je tog dana ispunio, upisao da je prodao karte navedenih serijskih brojeva. Okrivljeni spori da je znao da su karte falsifikovane stim što se nije mogao izjasniti od koga je karte i trebovao tog dana. Po nalaženju suda ovakva odbrana okrivljenog je neuvjerljiva, u suprotnosti sa sprovedenim dokazima, pa je sud kao takvu odbacio, nalazeći da je ista sračunata u cilju izbjegavanja krivično pravne odgovornosti. Da je okrivljeni znao da se radi o falsifikovanim kartama proizilazi iz iskaza kontrolora Kovačević Dragana i Niković Šabana, koji su posvedočili da su na osnovu vizuelnog zapažanja posumnjali da sa kartama nešto nije u redu, na osnovu čega se nameće logičan zaključak da je i okrivljeni, s obzirom da po sopstvenom kazivanju već 30 godina radi kao kondukter, mogao da uoči da su karte drugačije od originalnih. U prilog zaključku suda da je okrivljeni znao da se radi o falsifikovanim kartama govori i činjenica da nije dostavljao obračunske liste za avgust mjesec obračunskim službama, a što je bio obavezan da radi, iz kojih razloga je za avgust mjesec primio samo jednu dnevnicu što je po nalaženju suda pokazatelj da je okrivljeni iz nekih razloga imao interes da ne dostavlja obračunske putne liste. Neobjašljiva je činjenica da okrivljeni ne dostavlja obračunske liste za avgust mjesec iz kojih razloga je primio samo jednu dnevnicu, i to po obračunskoj putnoj listi koju je dostavio 07.08.2002. godine, a što proizilazi iz zapisnika komisije koja je tim povodom formirana, kao i iz iskaza svjedoka Bešović Slobodana, koji je radio kao obračunski radnik u Gradskom saobraćaju. Takođe je indikativna činjenica da okrivljeni na zahtjev Komisije nije dostavio serije bloka karata 721327-721400, s kojim blokom je radio tog dana, a opet, po nalaženju suda, iz razloga što je znao da su karte tog serijskog bloka falsifikovane. Kako okrivljeni nije dostavljao obračunske putne liste, to Komisija konstatuje da nije mogla da utvrdi kojom serijom blokova je okrivljeni radio u tom periodu, što opet ukazuje da okrivljeni iz tih razloga nije ni dostavljao putne liste kako se ne bi otkrilo da je prodavao karte koje nijesu bile autentične. Okrivljeni je, istina, popunjavao obračunsku putnu listu kritičnom prilikom i u njoj unosio serijske brojeve karata koje je tog dana prodao, ali ni tu obračunsku listu nije bio predao već je istu dostavio tek na zahtjev komisije. Imajući u vidu da okrivljeni nije predavao obračunske putne liste iako je radio čitav taj mjesec, a zbog nepredavanja lista primio samo jednu dnevnicu, to je logičan zaključak da je okrivljeni obračunske putne liste popunjavao

Shodno utvrđenom činjeničnom stanju, sud je izvršio prekvalifikaciju djela nalazeći da je okrivljeni pod tačkom 1 optužnice izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika, a pod tačkom 2 optužnice da je izvršio krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 414 st.2 u vezi st 1 Krivičnog zakonika, u odnosu na koja djela je okrivljeni po nalaženju suda postupao sa direktnim umišljajem tj bio je svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije koju će izreći okrivljenom sud je cijenio sve okolnosti čl. 42. Krivičnog zakonika, pa je na strani okrivljenog, od olakšavajućih okolnosti našao: radi se o osobi starijeg životnog doba, isti do sada nije osuđivan, kao i njegove porodične prilike - oženjen, otac troje djece, protek vremena - od izvršenja krivičnog djela proteklo je više od sedam godina, dok otežavajućih okolnosti nije bilo. Imajući ovo u vidu, sud je okrivljenom prethodno utvrdio kaznu za svako djelo ponaosob, s tim što je prethodno, olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog, cijenio kao osobito olakšavajuće, i shodno čl. 45 i 46 Krivičnog zakonika ublažio kaznu i izrekao jedinstvenu kaznu zatvora kao u izreci presude, nalazeći da je ista srazmjerna težini učinjenog djela i ličnosti okrivljenog kao učinioa, te da će se sa izrečenom kaznom u cjelosti ostvariti svrha njenog izricanja, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 Krivičnog zakonika.

Kako se punomoćnik oštećenog AD Gradski saobraćaj nije precizno izjasnio u pogledu imovinsko pravnog zahtjeva, to je sud oštećenog AD Gradski saobraćaj uputio da svoj imovinsko pravni zahtjev može ostvariti u parničnom postupku.

Oduku o troškovima krivičnog postupka zasnovana je na odredbama čl 199 i 202 ZKP-a, isti se odnose na troškove vještačenja po vještacima grafološke i finansijske struke, u iznosu od 182,86 €, kao i na ime sudskog paušala u iznosu od 50,00 €, koji je određen shodno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama okrivljenog, a koje troškove je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana po pravosnažnosti ove presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

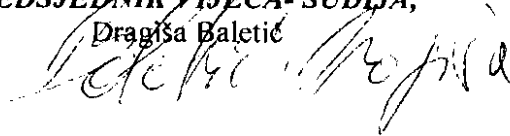
Na osnovu svega izloženog odlučeno kao u izreci presude a shodno čl. 364 ZKP-a.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 03. 12. 2009. godine

ZAPISNIČAR,
Sonja Miranović

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDJIA,
Dragiša Baletić

9